A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARA

München · 26 august - 11 septembrie 1972

BOXERII ȘI-AU DESEMNAT CAMPIONII

ION ALEXE — MEDALIE DE ARGINT

După două săptămîni de întreceri, în care au fost angajați 358 de pugiliști amatori din întreaga lume, aseară, pe ringul de la Boxhalle, a sunat pentru ultima oară gongul, marcînd încheierea turneului olimpic. În reuniunea finală, după cum este cunoscut, trebuia să lupte pentru medalia de aur și reprezentantul nostru la categoria grea, **Ion Alexe.** Dar, la controlul medical efectuat înaintea meciului s-a constatat (pe bază de radiografie) că Alexe are o fisură la unul dintre oasele metacarpiene ale mîinii drepte, motiv pentru care el a fost oprit de medic să mai urce pe ring. În aceste condiții, Ion Alexe a trebuit să se mulțumească cu medalia de argint. La categoria semimuscă, maghiarul **György Gedö** l-a întrecut clar la puncte (5—0) pe sud-coreeanul **Kim U Lee.** Titlul la muscă a revenit bulgarului **Gheorghi Kostadinov.** El l-a învins categoric la puncte (5—0) pe ugandezul **Leo Rwabogo. Orlando Martinez (Cuba)** este noul campion la categoria cocoș. El a terminat învingător la puncte (5—0) partida cu **Alfonso Zamora** (Mexic). La pană, **Boris Kuznețov** (U.R.S.S.) a cîștigat greu la puncte (3—2) în fața kenyanului **Philip Warruinge. Jan Szczepanski** (Polonia) a devenit campion la semiușoară. El l-a învins la puncte (5—0) pe maghiarul **Laszlo Orban. Ray Seales** (S.U.A.) a cîștigat cu 3—2 meciul cu bulgarul **Anghel Anghelov** la ușoară.

ION ALEXE. Născut la Cornu-Prahova, la 27 iulie 1946. Căsătorit. De profesiune lăcătuș. A deprins a.b.c.-ul boxului la Cîmpina, sub îndrumarea profesorului de latină Traian Marinescu. Din 1966 face parte din clubul bucureștean Dinamo, avîndu-l ca antrenor pe Constantin Dumitrescu.

A fost campion republican, la categoria grea, între anii 1965—1971. Campion european în 1969, la București (l-a învins în finală pe bulgarul Pandov). La C.E. de la Madrid, în 1971, a fost eliminat de vest-germanul Hussing. Debutul olimpic l-a făcut în 1968, la Ciudad de Mexico.

Semimijlocie: **Emilio Correa** (Cuba) b.p. (3—0) **Janos Kajdi** (Ungaria); mijlocie mică: **Dieter Kottysch** (R.F. a Germaniei) b.p. **Wieslaw Rudkowski** (Polonia); mijlocie: **Viaceslav Lemeșev** (U.R.S.S.) b.k.o. 1 **Reima Virtanen** (Finlanda); semigrea: **Mate Parlow** (Iugoslavia) b.ab. 2 Gilberto Carrilo (Cuba); grea: **Teofilo Stevenson**

ÎNTRECERI SPECTACULOASE ÎN ULTIMA ZI A CONCURSULUI ATLETIC

MUNCHEN (prin telex, de la unul dintre trimișii noștri).

Ultima zi a întrecerilor atletice. În tribunele lui Olympia Stadion au luat loc din nou 80 000 de spectatori, fideli ai acestui sport al sporturilor. Alte zeci de mii de iubitori ai atletismului — care n-au putut să-și procure bilete de intrare — s-au înșiruit de-a lungul traseului clasicei curse a maratonului, iar alții, desigur cei mai mulți, s-au așezat în fața ecranelor televizoarelor.

Am asistat la ultimele dintre finalele concursurilor, la întreceri de un înalt nivel tehnic, la un spectacol captivant. Pentru noi, fără nici o discuție, punctul cel mai important al programului acestei reuniuni l-a constituit — și este clar de ce — întrecerea aruncătoarelor de disc, probă la care, printre cele 12 sportive admise în concurs pe baza standardului de calificare, se găseau și cele trei reprezentante ale țării noastre.

Tocmai de aceea, cu ochii ațintiți spre latura stadionului unde se afla cercul de aruncare, am urmărit întrecerea cu o încordare maximă. Am crezut, multă vreme că tînăra noastră campioană va izbuti să-și realizeze marea-i dorință, că Argentina Menis avea să încheie cu o victorie de rezonanță disputa ei cu cele mai bune aruncătoare din lume. Și, așa cum s-au desfășurat faptele, nimic nu ne lăsa să credem într-un alt deznodămînt. Argentina și-a inaugurat seria aruncărilor cu un rezultat excelent de 64,28 m cu care a reintrat în posesia recordului olimpic, întrecut între timp de sovietica Tamara Danilova cu 62,64 m. Era evident, pentru toată lumea, că valoarea unei asemenea performanțe, înregistrată din prima încercare, nu se putea să nu fi influențat evoluția concurenței următoare, care nu era alta decît recordmana lumii Faina Melnik, principala ei adversară. Sportiva sovietică a realizat 60,56 m. După trei aruncări, conform regulamentului, începea finala propriu-zisă. La încheierea acestora am notat ca o mare surpriză performanța bulgăroaicei Stoieva 64,20 m, emoțiile de calificare ale fostei recordmane mondiale Liesel Westermann (62,18 m în încercarea a treia), faptul că Melnik nu se arăta totuși prea periculoasă, fiind clasată, în acel moment al concursului, abia pe locul cinci. Din păcate, fosta noastră campioană Lia Manoliu, deși a aruncat 58,50 m (cu 22 cm mai mult decît în Mexic, cînd a cîștigat medalia de aur!) era clasată a noua și nu mai avea drum liber spre finală. Cealaltă atletă română, Carmen Ionescu (cea mai tînără dintre concurentele acestei probe), vădit emoționată, a obținut totuși calificarea cu un 58,76 m.

Nu avem timpul necesar pentru a ne pune ordine printre zecile de hîrtii cu rezultate de tot felul și Argentinei îi vine din nou rîndul să arunce. Balansează discul cu mîna stîngă, îl trece rapid în cea dreaptă. O piruetă foarte rapidă. Argentina ajunsă la bordura cercului face eforturi să rămînă în interiorul lui. Steagul alb al arbitrului anunță încercare valabilă. Ochii fug repede spre discul care zboară, căzut dincolo de linia care marca 65 de metri (65,06 m). Mai mult ca oricînd, acum eram convinși că victoria nu-i mai poate scăpa, deși, nu știm cum să vă spunem, ceva ne făcea să credem că lupta nu era încheiată, că această Faina Melnik, este o adevărată „campioană" a inconstanței, dar că posibilitățile sale sînt cele pe care le-a demonstrat în iulie, cu ultimul dintre cele nici nu mai știm cîte recorduri mondiale ale sale. Bucuria, marea bucurie a momentului lui 65 de metri s-a stins imediat. Melnik a aruncat aproape incredibil față de cum o făcuse pînă atunci, un 66,62 m. Dar Argentina n-a depus armele, chiar dacă acum, pentru a putea cîștiga, ea ar fi trebuit să-și fi realizat cel mai bun rezultat al carierei sale. A luptat, de aceea, în continuare, la fel de dîrză, la fel de bravă. A obținut 63,78 m și 64,90 m terminînd concursul pe locul doi.

Dincolo de acest, să-i zicem insucces al ei, deși știm prea bine că în nici un caz nu acesta ar fi termenul cel mai potrivit, nu ne putem stăpîni să-i strigăm acestei fete excepționale, din adîncul ființei, un sincer bravo! Nu știm, dar avem convingerea că argintul medaliei cucerite de Argentina Menis este, de fapt, cel mai pur aur.

Din nou, bravo Argentina! Avem convingerea că foarte curînd această atletă va zvîrli discul său la cifre care astăzi par încă de domeniul fanteziei. Ne gîndim, la 67 de metri, la 68 m și, de ce nu, chiar la mai mult. Cine o cunoaște pe Argentina este convins că în aceste rînduri, scrise acum, pe un colț de masă la München, nu s-a strecurat nici o exagerare. Vom vedea cu toții!...

În sfîrșit, nu putem omite cei 60,42 m reușiți de Carmen Ionescu care, din păcate, nu-i oferă bucuria de a fi adus și ea un punct echipei olimpice a României; după cum nu putem omite faptul că istoria aruncării discului n-a cunoscut încă un alt concurs de tăria acestuia, în care 60 de metri să nu te poată clasa decît abia a șaptea!

Clasamentul: 1. FAINA MELNIK (U.R.S.S.) 66.62 m — record olimpic, 2. ARGENTINA MENIS (ROMÂNIA) 65,06 m, 3. Vasilka Stoeva (Bulgaria) 64,20 m, 4. Tamara Danilova (U.R.S.S.) 62,86 m, 5. Liesel Westermann (R.F. a Germaniei) 62,18 m, 6. Gabriele Hinzmann (R.D. Germană) 61,72 m, 7. Carmen Ionescu (România) 60.42 m, 8. Ludmila Muraviova 59.00 m.

Cum era firesc, fiecare probă își are favoriții săi. Dar, cu excepția curselor de ștafete de 4x100 m la bărbați, cîștigată de sprinterii americani și cea de 4x400 m la femei, cucerită de alergătoarele din R.D. Germană, în toate celelalte victoriile au revenit unor outsideri. Indiscutabil, cea mai mare surpriză a produs-o victoria maratonistului american Frank Shorter care a întrecut detașat o pleiadă de alergători consacrați, după ce a condus cea mai mare parte a traseului. Surpriza, pe care probabil ați văzut-o și dv. la televizor, cu alergătorul care l-a precedat pe Shorter la intrarea pe stadion și care ne-a stupefiat pe toți, a fost, de fapt, gluma unui tînăr argentinian aflat în tabăra internațională de tineret!...

Clasamentul: 1. FRANK SHORTER (S.U.A.) 2.12:19,7, 2. Karel Lismont (Belgia) 2.14:31,8, 3. Mamo Wolde (Etiopia) 2.15:08,4, 4. Kenneth Moore (S.U.A.) 2.15:39,8, 5. Kenji Kimihara (Japonia) 2.16:26,9, 6. Ronald Hill (M. Britanie) 2.16:30,7 etc.

După noul succes repurtat de Lasse Viren și în cursa de 5 000 m poate că, nu peste multă vreme, statuia lui Paavo Nurmi din preajma stadionului olimpic din Helsinki, nu va mai fi singură... Victoria fondistului finlandez a fost rezultatul unei curse excelent gîndite și, bineînțeles... alergate.

Clasamentul: 1. LASSE VIREN (FINLANDA) 13:26,4 — record olimpic, 2. Mohamed Gammoudi (Tunisia) 13:27,4, 3. Ian Stewart (M. Britanie) 13:27,6, 4. Steve Prefontaine (S.U.A.) 13:28,4, 5. Emile Puttemans (Belgia) 13:30,8, 6. Harald Norpoth (R.F. a Germaniei) 13:32,6.

Nici nu se stinseseră bine aplauzele adresate lui Viren și grupul turiștilor finlandezi au avut din nou ocazia să-și desfășoare steagul uriaș și să-l agite în preajma pistei. De data aceasta pentru a saluta victoria unui alt alergător, de data aceasta un semifondist, în proba de 1 500 m, în cadrul căreia a întrecut net pe campionul din Mexic, Keino.

Clasamentul: 1. PEKKA VASALA (FINLANDA) 3:36,3, 2. Kipchoge Keino (Kenya) 3:36,8. 3. Rod Dixon (N. Zeelandă) 3:37,5, 4. Mike Boit (Kenya) 3:38,4, 5. Brendan Foster (M. Britanie) 3:39,0, 6. Herman Mignon (Belgia) 3:39,1.

Săritura în înălțime a revenit sovieticului Tarmak, după ce la 2,18 m au ieșit din concurs principalii pretendenți la medalii.

Clasamentul: 1. IURI TARMAK (U.R.S.S.) 2,23 m, 2. Stefan Junge (R. D. Germană) 2,21 m, 3. Dwight Stones (S.U.A.) 2,21 m, 4. Hermann Magerl (R.F. a Germaniei) 2,18 m, 5. Adam Szepesi (Ungaria) 2,18 m, 6. Istvan Major (Ungaria) și John Beers (Canada) 2,15 m. Concurentul român Șerban Ioan a obținut rezultatul de 2,10 m.

Și acum, iată rezultatele celor patru ștafete: BĂRBAȚI: 4x100 m: **1. S.U.A. 38,19 s, 2. U.R.S.S. 38,50 s, 3. R.F. a Germaniei 38,79 s, 4. Cehoslovacia 38,82 s, 5. R. D. Germană 38,90 s, 6. Polonia 39,14 s;** 4x400 m: **1. Kenya 2:59,8, 2. M. Britanie 3:00,5, 3. Franța 3:00,7, 4. R.F. a Germaniei 3:00,9, 5. Polonia 3:01,1, 6. Finlanda 3:01,1;** FEMEI: 4x100 m: **1. R.F. a Germaniei 42,81 — record mondial egalat, 2. R. D. Germană 42.95 s, 3. Cuba 43,36 s, 4. S.U.A. 43,39 s, 5. U.R.S.S. 43,59 s, 6. Australia 43,61 s.** 4x400 m: **1. R. D. Germană 3:23.0 — record mondial, 2. S.U.A. 3:25,2. 3. R.F. a Germaniei 3:26,5, 4. Franța 3:27,5, 5. M. Britanie 3:28,7, 6. Australia** 3:28,8.

ARGENTINA MENIS: MERG ÎNAINTE! VICTORIILE VOR VENI DIN NOU...

În timp ce săritorii în înălțime doborau deseori la 2,15 m, demonstrînd o oarecare stagnare în proba lui Brumel și John Thomas, aruncătoarele de disc doborau recordul olimpic cu o ușurință uimitoare. În această luptă formidabilă, încercarea a patra a fost hotărîtoare în mult aplaudatul duel Melnik—Menis. Aruncarea singulară a recordmanei mondiale Melnik (66,62 m) a găsit o replică puternică, dar nu suficientă, în acel 65,06 m al Argentinei Menis.

Așa s-a încheiat acest duel pe culmi în care Argentina a riscat totul, în ultima încercare, realizînd un adevărat record al constanței. Jos în labirintul sălilor de conferință, discobolele au fost găsite cu multă greutate. La conferința de presă s-au prezentat doar Melnik și Stoieva. Argentina întîrzia, dînd proba ultimă. Faina Melnik a început prin a spune că e fericită, mai ales că a obținut victoria în fața unei adversare de temut, care o învinsese de două ori în acest an olimpic. Am regăsit-o pe Argentina spre seară, cînd ploaia, sărbătorind, parcă, încheierea festivalului atletic, a început să cadă pe aripile uriașului fluture al stadionului olimpic. Așteptînd-o pe Argentina, am încercat un sentiment de stinghereală la gîndul că această forță a naturii ar putea să plece capul în fața înfrîngerii. Dar Argentina ne-a întîmpinat cu jovialitatea ei dintotdeauna, care i-a derutat pe numeroșii solicitanți de autografe. Unul dintre ei ne-a și pus întrebarea: **E aceasta Argentina Menis?** I-am răspuns că e, într-adevăr, Argentina Menis. Suporterul discului feminin a avut o expresie de uimire: **N-aș fi crezut că așa arată o învinsă. Cred că e un subiect perfect pentru Lelouche, care ar putea să-i modifice întreg scenariul".**

Argentina n-a așteptat întrebarea noastră. A strigat literalmente cu glasul ei de stentor: **„Și totuși sînt mai bună! Priviți-mi seria. A avut mare noroc Faina. Priviți-mi încercările. Am învins-o în patru încercări. Coca Bufanu mi-a și calculat media. Eu am peste 63 de metri. Ea are mai puțin de 62. Firește că îmi pare rău că am pierdut, dar acesta este sportul. Pînă în clipa finalei eu aveam trei victorii asupra ei. Nu vă mirați... chiar așa... Trei victorii, doar am învins-o și în calificări. Veți spune că toate astea nu contează. E adevărat. Importantă e medalia. A mea e doar de argint. Dar e o medalie frumoasă, obținută pe stadionul olimpic. De un singur lucru îmi pare rău. Am auzit imnul nostru doar la televizor, simbătă dimineața, venind dinspre lacul lui Patzaichin. Aș fi vrut eu să oblig fanfara să cînte imnul nostru și pe stadionul olimpic. Aceasta este singura mea tristețe, pentru că victoriile asupra Fainei Melnik vor veni din nou. Mai am cîteva lucruri de rezolvat. Știu că am o mică greșeală la mișcarea piciorului drept, care pleacă puțin înainte și-mi reduce suprafața de sprijin. Am încercat să corectez această greșeală dar nu e prea ușor să reușești acest lucru într-o aruncare care — vorba antrenorului meu, Benga — se execută de trei mii de ani".**

Valeria Bufanu o ascultă cu atenție pe buna ei prietenă Argentina, care devenise brusc gravă, uitîndu-și natura veselă. Ploaia se întețea. Spre autobuzul care duce spre satul olimpic pășeau două bune prietene, care au oferit sportului nostru două medalii de argint, într-o întrecere de o duritate fără precedent, în care orice loc în finală este un foarte mare succes.

Supremația fetelor în atletismul nostru continuă. Și de data aceasta ele au reușit să apere cu o tradițională vigoare prestigiul incontestabil al atletismului nostru feminin, construit de Iolanda Balaș, întărit de Mihaela Penеș, Lia Manoliu și Viorica Viscopoleanu, care au predat ștafeta acestor două fete admirabile care sînt Valeria Bufanu și Argentina Menis.

Ioan CHIRILA

O ZI DE NEUITAT PENTRU LUPTĂTORII ROMÂNI

Peste 2 500 de spectatori au urmărit ultimele întreceri de lupte greco-romane, partidele semifinale și finale, cele care aveau să desemneze medaliații la toate categoriile. La aceste confruntări se aflau și trei reprezentanți ai țării noastre: **Gheorghe Berceanu**, la categoria semimuscă, **Nicolae Martinescu**, la semigrea și **Victor Dolipschi** la grea. Ei au reușit să învingă dificultățile acestei ediții, mai severă ca toate competițiile care au avut loc pînă acum. Spre marele lor merit, cei trei reprezentanți ai țării noastre au onorat cum se cuvine sportul românesc, cucerind prețioase medalii: **GHEORGHE BERCEANU — medalia de aur, NICOLAE MARTINESCU — medalia de aur și VICTOR DOLIPSCHI — medalia de bronz.** Alți 4 din cei 10 luptători români prezenți la confruntările de greco-romane s-au clasat în primele șase locuri, aducînd puncte prețioase delegației noastre: **Ion Gabor** — locul 5 la categoria semimijlocie, **Ion Baciu** (cat. cocoș), **Ion Păun** (cat. pană) și **Nicolae Neguț** (cat. mijlocie), toți pe locul 6.

Lăsînd comentariile pentru zilele următoare, facem loc acum însemnărilor noastre de la reuniunea de duminică dimineața. Primii au intrat pe saltelele de concurs luptătorii de la categoria semimuscă. Cu emoții firești așteptam gongul de la salteaua pe care se afla **Gheorghe Berceanu.** Luptătorul român avea să înceapă, dintr-o clipă într-alta, meciul cu iranianul Rahim Aliabadi, cel care îl surclasase în turul anterior pe finlandezul Raimo Hirvonen, iar Berceanu ieșise învingător prin tuș în fața italianului Lorenzo Caliafore. Emoțiile noastre erau cu atît mai mari, cu cît știam că luptătorul nostru făcuse multe eforturi pentru a se menține în limitele categoriei. Cu toate acestea, Gheorghe Berceanu a început partida în stilul său debordant, trecînd pe sub brațele iranianului și fixîndu-l în parter. În continuare, fără ca Aliabadi să aibă măcar o clipă de răgaz, a fost trecut de două ori prin pod cu două centurări laterale, una mai spectaculoasă ca cealaltă, și astfel la sfîrșitul primei reprize luptătorul nostru conducea cu 5—0. Asigurîndu-și acest avantaj substanțial, Berceanu a încetinit ritmul, cîștigînd, în final partida cu categoricul scor de 8—1. După această splendidă victorie, micul nostru luptător se putea considera deja posesor al medaliei de argint, pentru că orice s-ar fi întîmplat, în continuare, pe aceasta n-ar mai fi putut-o pierde. Dar aspirațiile sale erau — îndreptățit — mai mari și vizau titlul de campion olimpic și, implicit, medalia de aur. Dar, pentru a și-l realiza el mai avea de susținut încă o partidă, în gala de seară, în compania bulgarului Ștefan Anghelov. Principalul său adversar avea la rîndu-i, de făcut față unei partide la fel de grele, aceea cu iranianul Rahim Aliabadi. Luptătorul bulgar a solicitat îngăduința juriului de a evolua în ambele meciuri în gala de duminică seara, întrucît acuza un ușor traumatism la piciorul sting, pe care medicii lotului se străduiau să-l amelioreze. Bineînțeles, juriul a fost de acord.

VICTOR DOLIPSCHI s-a născut în București, la 19 octombrie 1950. Înălțime — 1,85 m, greutate — 122 kg. A îndrăgit luptele greco-romane din 1965 cînd s-a înscris la clubul Rapid, avîndu-l antrenor pe Marin Belușica. În prezent face parte din clubul Dinamo București, fiind pregătit de antrenorii Ion Cernea și Dumitru Cuc. A cucerit patru titluri de campion republican la juniori și două la seniori. Primul succes în arena internațională l-a avut anul trecut la campionatele mondiale de la Sofia cînd s-a clasat pe locul VI. La campionatele europene din acest an (Katowice) a cucerit medalia de bronz. Maestru al sportului.

ION GABOR

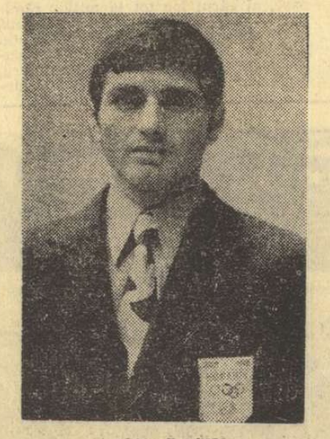

ION BACIU

ION PĂUN

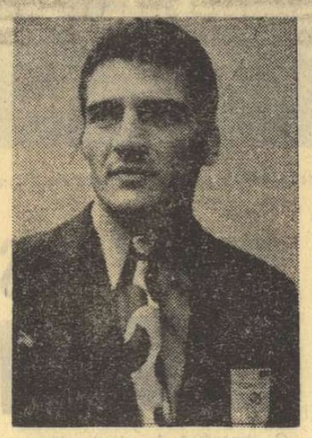

NICOLAE NEGUȚ

Cele cîteva ore pînă la ultima reuniune, cea a finalelor, ni s-au părut nespus de lungi. Am făcut împreună cu specialiștii lotului nostru tot felul de calcule asupra posibilităților de izbîndă ale lui Berceanu. Cu toții au manifestat, fără rezerve, totală încredere în posibilitățile acestuia, mai ales că ei aveau în vedere maniera categorică în care Berceanu îl învinsese la puncte pe Anghelov, cu cîteva luni în urmă, la campionatele europene de la Katowice. Și mai era ceva, calculele au arătat că pentru a deveni campion olimpic luptătorului nostru îi era suficient și un rezultat de egalitate.

Dar, mai înainte de a se întîlni cu Berceanu, Ștefan Anghelov a urcat pe salteaua de concurs pentru a-și susține meciul cu iranianul Aliabadi. Și surpriză: Rahim Aliabadi nu a avut nevoie decît de un minut pentru a transa în favoarea sa soarta disputei. În felul acesta, Gh. Berceanu nu mai are nevoie să susțină meciul programat inițial. El este declarat campion olimpic la categoria semimuscă.

L-am găsit pe Berceanu într-un colț al tribunei de unde urmărise întîlnirea dintre adversarii săi. Într-o fracțiune de secundă el a dispărut pur și simplu în brațele colegilor de echipă, ale antrenorilor, ale turiștilor români, ale admiratorilor. Toți îl felicitau cu căldură pentru excelenta sa performanță, pentru cel de al doilea „aur" adus delegației României. Cu chiu cu vai, am reușit să ajungem lîngă el.

„10 septembrie a fost o zi mare pentru mine, ne-a declarat proaspătul campion olimpic. **Am uitat acum că am fost de două ori campion mondial. De aceea zic, pentru că a fost mult mai greu decît la toate competițiile la care am luat parte, că acest succes de la München este cel mai frumos din întreaga mea activitate sportivă. Nu pot uita, în aceste clipe de supremă fericire, ajutorul pe care l-am primit în fiecare zi, pentru a mă forma ca sportiv de performanță, ca cetățean al României socialiste. Trăiesc o bucurie fără seamăn. Profit de această ocazie pentru a aduce mulțumirile mele tuturor celor care mi-au îndrumat pașii și m-au ajutat să devin și campion olimpic!".**

Dar marile satisfacții pe care le-am încercat duminică seara la Messegälende aveau să continue, nu după multă vreme. De simbătă se știa, potrivit atît de complicatelor calcule pe care le fac specialiștii luptelor, că semigreul Nicolae Martinescu ar putea cîștiga medalia de argint la categoria sa, dar cu o condiție care, unui neavizat, i-ar părea, indiscutabil, un paradox. Pentru aceasta el trebuia să fie învins de Ferenc Kiss (Ungaria) la ... puncte. Deci, în nici un caz o altă decizie de învins, prin tuș sau prin descalificare. Cînd ni s-au demonstrat aceste calcule antrenorul Corneanu ne-a spus că ar mai exista chiar și posibilitatea unei medalii de ... aur. Pentru aceasta însă lui Nicolae Martinescu îi era absolut necesară o victorie asupra puternicului și experimentatului luptător sovietic Nikolai Iakovenko. Maestrul Corneanu și-a însoțit cu un zîmbet ușor această afirmație un zîmbet care ne arăta încrederea pe care o are în acest dîrz sportiv. Dar, nouă, ca și altora, alternativa, trebuie să recunoaștem, ni se părea greu de realizat pentru că în palmaresul întîlnirilor dintre cei doi luptători Iakovenko deține mai multe victorii, dintre care unele chiar înainte de limită. Numai că Martinescu n-a avut nici un fel de complexe și a intrat în dispută cu o vigoare nemaîntîlnită. El a fost extrem de activ, a condus cu siguranță lupta. Utilizînd cu măiestrie procedee variate, Martinescu și-a fixat de două ori la podea adversarul și în minutul 7,50 a fost declarat învingător prin descalificare.

Victorie de neprețuit! Victorie datorită căreia și Martinescu se încununează cu laurii olimpici supremi, aducînd României încă o medalie de aur, a treia la această ediție a Jocurilor Olimpice. În ovațiile publicului, înconjurat de nenumărați fotoreporteri și ziariști, asaltat din toate părțile, Martinescu surîde fericit și ne spune: **„Am vrut neapărat să aduc țării acest dar — o medalie olimpică de aur — la cea mai mare întrecere sportivă. Am vrut nespus acest lucru fiindcă mă simțeam dator să-mi aduc contribuția la creșterea prestigiului sportiv al României. Acum sînt fericit!".** L-am lăsat pe Nicolae Martinescu să se îndrepte spre podiumul de premiere, acolo unde îl aștepta răsplata pentru performanța sa.

Terminînd la egalitate cu Alexandr Tomov (Bulgaria), Victor Dolipschi (categoria grea) a cucerit medalia de bronz.

Ion OCHSENFELD

ECHIPA POLONIEI A CÎȘTIGAT TITLUL OLIMPIC LA FOTBAL

Duminică, înainte de amiază, în prezența a peste 60 000 de spectatori s-au întîlnit, pentru stabilirea ocupantei locului trei în clasamentul final la fotbal, selecționatele Uniunii Sovietice și R. D. Germane. Întîlnirea s-a terminat la egalitate, 2—2 (2—1; 2—2) după disputarea a 120 de minute de întrecere (cele 90, plus 30 minute prelungiri).

Ceie patru goluri ale partidei au fost marcate de Blohin și Hurțilava, pentru selecționata Uniunii Sovietice, Kreische (din penalti) și Vogel, pentru reprezentativa R. D. Germane.

Finala turneului olimpic, care a opus selecționatele Ungariei și Poloniei, s-a încheiat cu victoria fotbaliștilor polonezi cu scorul de 2—1.

CLASAMENTE FINALE LA LUPTE GRECO-ROMANE

Categoria semimuscă (48 kg)

1. **GHEORGHE BERCEANU (ROMÂNIA).** 2. **Rahim Aliabadi** (Iran), 3. **Ștefan Anghelov** (Bulgaria), 4. Raimo Hirvonen (Finlanda), 5. Kazuhara Ishida (Japonia), 6. Lorenzo Calafiore.

Categoria muscă (52 kg)

1. **PETAR KIROV** (Bulgaria), 2. **Loikko Hirayama** (Japonia), 3. **Giuseppe Bognanni** (Italia), 4. Jozsef Doncsecz (Ungaria), 5. Jan Michalik (Polonia), 6. Miroslav Zeman (Cehoslovacia).

Categoria cocoș (57 kg)

1. **JURGEN-HANS VEIL** (R. F. a Germaniei), 2. **Rustem Kazakov** (U.R.S.S.), 3. **Hristo Traikov** (Bulgaria), 4. Janos Varga (Ungaria), 5. Ikuei Yamamoto (Japonia), 6. **ION BACIU** (România).

Categoria pană (62 kg)

1. **GHEORGHI MARKOV** (Bulgaria), 2. **Helmuth Heinz Wehling** (R. D. Germană), 3. **Kazimierz Lipien** (Polonia), 4. Hideo Fujimoto (Japonia), 5. Djemal Megrelișvili (U.R.S.S.), 6. **ION PĂUN** (România).

Categoria semiușoară (68 kg)

1. **SAMIL KISAMUTDINOV (U.R.S.S.),** 2. **Stolan Apostolov** (Bulgaria), 3. **Mateo Gian Ranzi** (Italia), 4. Manfred Schöndorfer (R. F. a Germaniei), 5. Takashi Tanoue (Japonia), 6. Antal Ster (Ungaria) și Seyet Hișirli (Turcia).

Categoria ușoară (74 kg)

1. **WITEZSLAV MACHA** (Cehoslovacia), 2. **Petros Galactopoulos** (Grecia), 3. **Jan Karlsson** (Suedia), 4. Ivan Kolev (Bulgaria), 5. Momir Kecman (Iugoslavia), 6. Jürgen-Klaus Pohl (R. D. Germană).

Categoria semimijlocie (82 kg)

1. **CSABO HEGEDUS** (Ungaria), 2. Anatoli Nazarenko (U.R.S.S.), 3. Milan Nenadici (Iugoslavia), 4. Miroslav Janota (Cehoslovacia), 5. **ION GABOR** (România), 6. Frank Hartman (R. D. Germană).

Categoria mijlocie (90 kg)

1. **VALERI REZANȚEV (U.R.S.S.),** 2. **Josip Ciorak** (Iugoslavia), 3. **Czeslaw Kwiecinski** (Polonia), 4. **Jozsef Percsi** (Ungaria), 5. **Hakon Overbye** (Norvegia), 6. **NICOLAE NEGUȚ** (România).

Categoria semigrea (100 kg)

1. **NICOLAE MARTINESCU (ROMÂNIA),** 2. **Nikolai Iakovenko** (U.R.S.S.), 3. **Ferenc Kiss** (Ungaria), 4. Hristo Ignatov (Bulgaria), 5. Fredi Albrecht (R. D. Germană), 6. Tore Hem (Norvegia).

Categoria grea (plus 100 kg)

1. **ANATOLI ROSCIN (U.R.S.S.),** 2. **Alexandr Tomov** (Bulgaria), 3. **VICTOR DOLIPSCHI (ROMÂNIA),** 4—6. **Wilfrie Dietrich** (R. F. a Germaniei), **Istvan Semeredi** (Iugoslavia), **Jozsef Csatari** (Ungaria).

ALTE REZULTATE TEHNICE

TIR CU ARCUL. Masculin: 1. JOHN WILLIAMS (S.U.A.) 2 528 p, 2. Gunnar Jarvi (Suedia) 2 481 p, 3. Kyosti Eliasson (Finlanda) 2 467 p, 4. Robert Cogniaux (Belgia) 2 445 p, 5. Edwin Eliason (S.U.A.) 2 438 p, 6. Donald Jackson (Canada) 2 437 p; Feminin: 1. DOREEN WILBER (S.U.A.) 2 424 p, 2. Irena Szydlovska (Polonia) 2 407 p, 3. Ena Gapeenko (U.R.S.S.) 2 403 p, 4. Keto Losaberidze (U.R.S.S.) 2 402 p, 5. Linda Myers (S.U.A.) 2 385 p, 6. Maria Macsinska (Polonia) 2 371 p;

HANDBAL. Locurile 7—8: Suedia — Ungaria 19—18; locurile 9—10: Norvegia — Polonia 23—20; locurile 11—12: Japonia — Islanda 19—18; locurile 13—14: Danemarca — S.U.A. 19—18; locurile 15—16: Spania — Tunisia 23—20.

PROGRAMUL ZILEI

CĂLĂRIE: Marele premiu olimpic de obstacole (echipe)

CEREMONIA DE ÎNCHIDERE A CELEI DE A XX-A EDIȚII A JOCURILOR OLIMPICE DE VARĂ

PE MICUL ECRAN

ora 16,30 și 19,00: Călărie (transmisiune directă)

ora 23,00: **Ceremonia de închidere a J.O.** (înregistrare)

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16; telefoane: centrala 11.40.05, secția corespondenți 11.51.09, interurban 12 și 236; telex: sportrom buc. 180. Tiparul I. P. „Informația", București 40.368